

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

สาธารณสุข, กระทรวง. กองการพยาบาล. มาตรฐานการพยาบาลโรงพยาบาลศูนย์โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2538.

สาธารณสุข, กระทรวง. กองการพยาบาล. คู่มือการจัดการบริการพยาบาลจากหลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

จงกล ศรีวัฒนา และพรทิพา ศุภราศรี. ความต้องการของญาติผู้ป่วยในหออภิบาลผู้ป่วยหนัก. รายงานการวิจัย, 2539.

จุฑากานต์ กิ่งเนตร. ผลของระบบการพยาบาลแบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่อความผาสุกในชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งเม็ดโลหิตขาว. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

ชูศักดิ์ เวชแพทย์. อุปกรณ์การแพทย์สำหรับหอผู้ป่วยหนัก. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: หน่วยซ่อมสร้างเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ภาควิชาสรีรวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล, 2537.

ทัศนา บุญทอง. มโนคติของการพยาบาลแบบองค์รวม. ประมวลการประชุมวิชาการ คณะพยาบาลศาสตร์ ครั้งที่ 1 มโนคติในการพยาบาลแบบองค์รวม. กรุงเทพมหานคร: คณะพยาบาลศาสตร์ ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

ทัศนีย์ อนันตพันธุ์พงศ์. ญาติกับการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย. วิทยาสารพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย 62(พฤษภาคม-สิงหาคม 2540): 110-116.

ธิติมา วทานิยเวช. ความต้องการของสมาชิกในครอบครัวผู้ป่วยวิกฤตตามการรับรู้ของตนเองและของพยาบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

เบญจวรรณ แก้วเวทวงศ์. ผลของการให้การพยาบาลอย่างมีแบบแผนเพื่อลดความวิตกกังวลของมารดาเด็กป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526.

- พรชัย จุลเมตต์. ผลของการสนับสนุนด้านข้อมูลและด้านอารมณ์ต่อภาวะของผู้ดูแลผู้ป่วยโรค
หลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
พยาบาลอายุรศาสตร์และศัลยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- พิกุล ตันติธรรม. ผลการเตรียมญาติผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหออภิบาลผู้ป่วยหนักโดยการให้
ข้อมูลอย่างมีแบบแผนต่อระดับความวิตกกังวล. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533.
- มารยาท วัชราเกียรติ. ผลของการสนับสนุนทางการพยาบาล ต่อระดับความวิตกกังวล และ
พฤติกรรมการดูแลของผู้ใกล้ชิดของผู้ป่วยฉุกเฉิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตร
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ สาขาการบริหารการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- รัมภ์รดา อินทร. ผลของการส่งเสริมให้ญาติมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยบาดเจ็บที่ศีรษะต่อ
การฟื้นฟูสภาพของผู้ป่วย และความพึงพอใจของญาติต่อการพยาบาลที่ได้รับ.
วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539.
- รุจา ภูไพบูลย์. การพยาบาลครอบครัว แนวคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 2. ขอนแก่น:
ขอนแก่นการพิมพ์, 2537.
- วรรณวิไล จันทราภา. การจัดบริการกรณีฉุกเฉินและวิกฤต. ในเอกสารการสอนชุดวิชา
กรณีเลือกสรรการพยาบาลฉุกเฉินและวิกฤต หน่วยที่ 1-8. หน้า 44-102
กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายการพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชสาขาวิชาวิทยา
ศาสตร์สุขภาพ, 2537.
- สมศรี เชื้อนิรัญ. สภาวะจิตสังคมของผู้ป่วยและการประเมิน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษร
ไทย, 2528.
- สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2529.
- สุนีย์ เกียวกิ่งแก้ว. การพยาบาลจิตเวช. เชียงใหม่: เชียงใหม่ปอง, 2527.
- สุนีย์ ตันติพัฒนานันต์. หลักการพยาบาลจิตเวช. เชียงใหม่: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
2522.
- สุวรรณา ธาดาพิพัฒน์. ผลของการพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ต่อความสามารถใน
การดูแลตนเองและผลลัพธ์ของการตั้งครรภ์ในหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น. วิทยานิพนธ์

ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลมารดาและทารก
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

อัจฉราวรรณ กาญจนิมพะ. การพยาบาลผู้ป่วยชั้นวิกฤต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษร
พัฒนา, 2524.

อารีย์ บุญบรรทัดกุล. ความวิตกกังวล ความต้องการ และการตอบสนองความต้องการที่ได้รับ
ของญาติผู้ป่วยหนักในหน่วยบำบัดพิเศษ. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหา
บัณฑิตสาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2538.

อุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. กระบวนการบริหารการพยาบาล. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2534.

อุไรพร พงศ์พัฒนาวุฒิ. ความต้องการของญาติผู้ป่วยภาวะวิกฤต. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาล
ศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

ภาษาอังกฤษ

Arkoff, A. Adjustment and Mental Health. New York: McGraw Hill Book, 1968.

Artinian, N.T. Stress experience of spouse of patients having coronary artery bypass
during hospitalization and 6 weeks after discharge. Heart & Lung 20 (January
1991): 52-59.

Baker, C., Nieswiadomy, R.M., and Arnold, W.K. Nursing interventions for children with
a parent in the intensive care unit. Heart & Lung 17 (July 1988): 441-446.

Bedsworth, J.A. & Molen, M.T. Psychological stress in spouses of patients with
myocardial infarction. Heart & Lung 11 (September-October 1982): 450-456.

Breu, C.S. and Dracup, K.A. Using nursing research finding to meet the needs of
grieving spouses. Nursing Research 27 (July - August 1978): 212-216.

Burgess, A.W. Psychiatric Nursing in the Hospital and the Community. 3rd ed.
Englewood Cliffs: Prentice - Hall, 1985.

Chartier, L. and Coutu-Wakulezyk, G. Families in ICU : Their needs and anxiety level.
Intensive Care Nursing 5 (March 1989): 11-18.

- Daley L. The perceived immediate needs of families with relatives in the intensive care setting. Heart & Lung 13 (May 1984): 231-237.
- Epperson, M.M. Family in Sudden Crisis : Process and Intervention in a Critical Care Center. Social Work and Health Care 2 (Spring 1977): 265-273.
- Forrester, D.A. and Price, D.M. Clinical care family needs : Nurse family member confederate pairs . Heart & Lung 19 (November 1990): 655-661.
- Friedman, M.M. Family Nursing : Theory and Assessment. 2nd ed. Connecticut: Appleton - Century - Crofts, 1986.
- Gardner, D., and Stewart, N. Staff involvement with families of patients in critical care unit. Heart & Lung 7 (January - February 1978): 105-110.
- Hampe, S.O. Need of the grieving spouse in a hospital setting. Nursing Research 24 (March - April 1975): 113-120.
- Hickey, M. Critical care nurses' role with family : A descriptive study. Heart & Lung 17 (November 1988): 670-676.
- Hickey, M. What are the needs of families of critically ill patients ? A review of the literature since 1976. Heart & Lung 19 (July 1990): 401-418.
- Hickey, M. Psychosocial Needs of Families. In Clochesy, J.M., Brey, C., Cardin, S., Rudy, E.B., and Whittaker, A.A. (eds.), Critical Care Nursing. pp. 91-101. Pennsylvania: W.B. Saunders, 1993.
- Jamerson, P.A. et al. Experiences in the ICU. The experiences of families with a relative in the intensive care unit. Heart & Lung 25 (November - December 1996): 467-474.
- Johnson, B.S. Psychiatric- mental health nursing : Adaptation and growth. 3rd ed. Philadelphia: J.B. Lippincott, 1993.
- Kinney, M.R. et al. AACN's Clinical Reference for Critical Care Nursing. 2nd ed. McGraw Hill Book, 1988.
- Lader, M. et al. Clinical Anxiety. New York: Grune and Stratton, 1971.
- Leske, J.S. Comparison rating of need importance after critical illness from family members with varied demographic characteristics. Critical Care Nursing

- Clinic of North America 4 (December 1992): 607-613.
- Margalith, I. Hoiding the family together. Nursing Times 83 (September 1987): 51-53.
- McHale, D.J., and Bellinger, A. Need satisfaction. Levels of family members of critical care patients and accuracy of nurses' perception. Heart & Lung 7 (July 1988): 447-453.
- Molter, N.C. Need of relatives of critically ill patients : A descriptive study. Heart & Lung 8 (March - April 1979): 332-339.
- Norris, L.O. Investigation of selected psychosocial needs of family members of critically ill adult patients. Heart & Lung 15 (March 1986): 194-199.
- O' Malley, P. et al. Critical care nurse perceptions of family needs. Heart & Lung 20 (March 1991): 189-201.
- Price, D.M., Forrester, D.A., Murphy P.A., and Monaghan, J.F. Critical care family needs in an urban teaching medical center. Heart & Lung 20 (March 1991): 183-188.
- Quinn, S. Redmand, K., and Begley, C. The needs of relatives visiting adult critical care unit as perceived by relatives and nurses Part I and Part II Intensive and Critical Care Nursing 12 (June, August 1996): 168-172, 239-245.
- Reider, J.A. The relationship of family needs satisfaction and family coping strategies to family adjustment during the critical illness of a family member. [CD-ROM]. The Catholic University of America 1989. Abstract from : CD : Plus : Cinahl.
- Rukholm, E. Bailey P., Coutu-Wakulczyk, G., and Bailey, W.B. Needs and Anxiety levels in relatives of intensive care unit patients. Journal of Advanced Nursing 16 (August 1991): 920-928.
- Simpson, T. Critical care patients' perceptions of visits. Heart & Lung 20 (1991): 681.
- Spielberger, C.D. et al. STAI MANUAL California : Consulting Psychologist Press, 1970.
- Stuart, G.W. and Sundeen, S.J. Principles and Practice of Psychiatric Nursing. 5th ed. Saint Louis: The C.V. Mosby, 1984.
- Webster, N. Webster' New Twentieth Century Dictionary of the English Language

Unabridge . Newyork: William Collines, 1980.

Zung, W.K. A Rating Instrument for Anxiety Disorders. Psychosomatics. 12 (November - December 1971): 371-379.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิกุล ตันติธรรม	ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกนุช ชื่นเลิศสกุล	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. นางเพ็ญจันทร์ แสนประสาน	ฝ่ายวิชาการพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
4. นางสุทธิดา ชินอุดมพงศ์	หัวหน้าพยาบาล โรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
5. นางสาวประภา รัตนเมธานนท์	หัวหน้าหน่วย CCU โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
6. อาจารย์วิวัฒนา น้ำเพชร	ภาควิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลสหประชาชาติไทย
7. นางสาวนฤมล พรหมพิบาล	หน่วย ICU อายุรกรรม โรงพยาบาลราชวิถี
8. พ.ต.ท.(หญิง) นฤมล เพ็ญเจริญ	หน่วย ICU อุบัติเหตุ โรงพยาบาลตำรวจ

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เครื่องมือวิจัย

การคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสัมภาษณ์ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha of cronbach coefficient)

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - \sum s_i^2}{\sum S_i^2} \right]$$

α = ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

n = จำนวนข้อคำถามทั้งหมดในแบบวัด

$\sum s_i^2$ = ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนคะแนนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum X$ = ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัว

N = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

3. การทดสอบค่า t (t - test)

กรณีความแปรปรวนเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S^2_1(n_1 - 1) + S^2_2(n_2 - 1)}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$v = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 1 $\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยของประชากรกลุ่มที่ 2 n_1 = จำนวนประชากรในกลุ่มที่ 1 n_2 = จำนวนประชากรในกลุ่มที่ 2

กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S^2_1}{n_1} + \frac{S^2_2}{n_2}}}$$

 $\bar{X}_1 - \bar{X}_2$ = มัชฌิมเลขคณิตในตัวอย่างชุดที่ 1, 2 $n_1 \quad n_2$ = ตัวอย่างประชากรชุดที่ 1 2 $S^2_1 + S^2_2$ = ความแปรปรวนในตัวอย่างชุดที่ 1, 2

$$\left[\frac{S^2_1}{n_1} + \frac{S^2_2}{n_2} \right]^2$$

$$v = \frac{1}{\frac{1}{n_1 + 1} \left| \frac{S^2_1}{n_1} \right|^2 + \frac{1}{n_2 + 1} \left| \frac{S^2_2}{n_2} \right|^2} - 2$$

$$\frac{1}{n_1 + 1} \left| \frac{S^2_1}{n_1} \right|^2 + \frac{1}{n_2 + 1} \left| \frac{S^2_2}{n_2} \right|^2$$

4. การทดสอบ Paired t - test

$$\text{สูตร } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{Sd^2 / n}}$$

$$Sd^2 = \frac{n \sum d^2 - (\sum d)^2}{n(n - 1)}$$

$\bar{X}_1$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนสอน

$\bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังสอน

d = ผลต่างระหว่างคะแนน 2 ชุด

Sd^2 = ความแปรปรวนระหว่างคะแนน 2 ชุด

n = จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของครอบครัวผู้ป่วย

ชื่อ- สกุลของครอบครัวผู้ป่วย.....

1. เพศ   [ ] ชาย   [ ] หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส
  - [ ] โสด
  - [ ] คู่
  - [ ] หม้าย, หย่า, แยก
4. การศึกษาระดับ
  - [ ] ไม่ได้เรียน
  - [ ] ประถมศึกษา
  - [ ] มัธยมศึกษา
  - [ ] อาชีวศึกษา
  - [ ]ปริญญาตรี
  - [ ] อื่นๆ ระบุ.....
5. อาชีพปัจจุบัน.....
6. รายได้.....บาท/เดือน
7. ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย.....
8. ที่อยู่ปัจจุบัน.....อยู่บ้านเดียวกับผู้ป่วย [ ] ใช่ [ ] ไม่ใช่
9. วิธีการเดินทางมาเยี่ยมผู้ป่วยโดย.....
.....
.....
10. เวลาที่ใช้ในการมาเยี่ยมผู้ป่วย.....
11. เวลาที่มาเยี่ยมผู้ป่วยได้สะดวก คือ.....

12. ก่อนที่ผู้ป่วยจะย้ายเข้ามาในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต ท่านมาเยี่ยมผู้ป่วยทุกวัน [ ]ใช่ [ ]ไม่ใช่
ถ้าไม่ใช่ท่านมาเยี่ยมผู้ป่วยอย่างไร.....
13. ก่อนที่ผู้ป่วยจะย้ายเข้ามาในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตท่านมาเยี่ยมผู้ป่วยนานเท่าไรแล้ว.....
.....
14. การมาเยี่ยมผู้ป่วยกระทบต่องานที่ท่านทำอยู่หรือไม่ อย่างไร.....
.....
.....
15. ท่านต้องเสียค่าใช้จ่ายในการมาเยี่ยมผู้ป่วย เท่าไร.....
.....
.....
16. การเจ็บป่วยของผู้ป่วยมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายของท่านอย่างไร.....
.....
.....
17. การมาเยี่ยมผู้ป่วยมีผลกระทบต่อภาระทางครอบครัวที่ท่านต้องรับผิดชอบ หรือไม่ อย่างไร
.....
.....
.....
18. การมาเยี่ยมผู้ป่วยมีผลกระทบต่อสุขภาพทางด้านร่างกายของท่าน หรือไม่ อย่างไร.....
.....
.....
.....
19. การมาเยี่ยมผู้ป่วยมีผลกระทบต่อสุขภาพทางด้านจิตใจของท่าน หรือไม่ อย่างไร.....
.....
.....
.....

ข้อมูลผู้ป่วย (จากการถามญาติ)

สภาพสมรสของผู้ป่วย.....จำนวนบุตร.....คน
 ผู้ป่วยเป็นโรค.....
 การผ่าตัดที่ผู้ป่วยได้รับ.....
 อาการของผู้ป่วยตามการรับรู้ของญาติ.....
 .....
 ผู้ป่วยเข้านอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลครั้งนี้เป็นครั้งที่.....

ข้อมูลผู้ป่วย(จากแฟ้มประวัติ)

ชื่อ-นามสกุล ผู้ป่วย.....
 ที่อยู่.....
 อาชีพ.....
 การวินิจฉัยโรค.....
 การผ่าตัด.....
 ความรุนแรงของการเจ็บป่วย [ ]ผู้ป่วยประเภทที่1 [ ]ผู้ป่วยประเภทที่2 [ ]ผู้ป่วยประเภทที่3
 อาการที่มาโรงพยาบาล.....
 .....
 อาการปัจจุบัน.....
 .....
 อุปกรณ์ เครื่องมือที่ใช้กับผู้ป่วย.....
 .....
 การพยาบาลที่ได้รับ.....
 .....
 .....

แบบประเมินความวิตกกังวล

ชื่อ-สกุล ของผู้ป่วย.....ผู้ป่วยประเภทที่.....

กลุ่ม [ ] ควบคุม [ ] ทดลอง

Pre test วันที่.....

Post test วันที่.....

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ เป็นข้อความที่จะใช้บรรยายความรู้สึกของตัวท่านเอง ขณะที่ท่าน มาเยี่ยมญาติของท่านที่ป่วยอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต ข้อความเหล่านี้ไม่มีคำตอบ ถูกหรือผิด แต่จงพิจารณาเลือกคำตอบที่ท่านคิดว่าตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

คำตอบ	ไม่มีเลย	หมายถึง	ความรู้สึกนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของท่าน
	น้อย	หมายถึง	ความรู้สึกนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านขณะนี้เล็กน้อย
	ค่อนข้างมาก	หมายถึง	ความรู้สึกนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านขณะนี้ค่อนข้างมาก
	มากที่สุด	หมายถึง	ความรู้สึกนั้นตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ความรู้สึกของท่านขณะที่สมาชิกของ ครอบครัวป่วยอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต	มากที่สุด	ค่อนข้าง มาก	น้อย	ไม่มีเลย
1. ท่านรู้สึกจิตใจสงบขณะที่สมาชิกของ ครอบครัวของท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอ ผู้ป่วยภาวะวิกฤต				
2. ท่านยังรู้สึกมั่นคงในชีวิตขณะที่สมาชิก ของครอบครัวของท่านป่วยอยู่ในหอผู้ป่วย ภาวะวิกฤต				
3. ท่านรู้สึกเครียดเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของ สมาชิกครอบครัว				
4. ท่านรู้สึกเสียใจที่สมาชิกของครอบครัว ของท่านป่วยหนัก				
5. ท่านรู้สึกสบายใจที่สมาชิกของครอบครัว ของท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะ วิกฤต				
6. ท่านรู้สึกหงุดหงิดอันเนื่องมาจากการเจ็บ ป่วยของสมาชิกครอบครัว				
7. ท่านรู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับเคราะห์ร้าย ต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเจ็บป่วยของ สมาชิกครอบครัว				
8. ท่านรู้สึกพักผ่อนได้เมื่อสมาชิกของครอบ ครัวของท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอผู้ป่วย ภาวะวิกฤต				
9. ท่านรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับอาการของ สมาชิกครอบครัวของท่าน				
10. ท่านรู้สึกสุขสบายในขณะที่สมาชิกของ ครอบครัวของท่านป่วยอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะ วิกฤต				

ความรู้สึกของท่านขณะที่สมาชิกของ ครอบครัวป่วยอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต	มากที่สุด	ค่อนข้าง มาก	น้อย	ไม่มีเลย
11. ในการเข้าเยี่ยมผู้ป่วยทำให้ความมั่นใจ ในตัวเองของท่านลดลง				
12. ท่านรู้สึกตื่นเต้นในอาการเจ็บป่วยของ สมาชิกของครอบครัวของท่าน				
13. ท่านรู้สึกกระวนกระวายใจในอาการ เจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัวของท่าน				
14. ท่านรู้สึกอึดอัดใจอันเนื่องมาจากการเจ็บ ป่วยของสมาชิกครอบครัวของท่าน				
15. ท่านรู้สึกผ่อนคลายที่สมาชิกของครอบครัว ของท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอผู้ป่วย ภาวะวิกฤต				
16. ท่านรู้สึกพอใจที่สมาชิกครอบครัวของ ท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอผู้ป่วยภาวะ วิกฤต				
17. ท่านรู้สึกกลัวใจเกี่ยวกับการเจ็บป่วย ของสมาชิกครอบครัวของท่าน				
18. ท่านรู้สึกตื่นตระหนกในอาการเจ็บป่วย ของสมาชิกของครอบครัวของท่าน				
19. ท่านยังรู้สึกรำเริงเบิกบานในขณะที่ สมาชิกครอบครัวของท่านได้รับการดูแลอยู่ ในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต				
20. ท่านรู้สึกสุขใจในขณะที่สมาชิกของ ครอบครัวของท่านได้รับการดูแลอยู่ในหอ ผู้ป่วยภาวะวิกฤต				

การพยาบาลระบบสนับสนุนครอบครัวผู้ป่วยในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างพยาบาลและญาติผู้ป่วย</p>	<p>ชั้นการให้ข้อมูล</p> <p>1. การสร้างสัมพันธภาพ</p> <p>สวัสดีค่ะ ดิฉันชื่อ คณิต นุรีเทศน์ เป็นนิสิตปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้การพยาบาลระบบสนับสนุนครอบครัวผู้ป่วยในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตต่อระดับความวิตกกังวลของครอบครัวผู้ป่วย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากคุณในการเข้าร่วมการวิจัย</p> <p>ในการเข้าร่วมการวิจัยนี้คุณจะได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของหอผู้ป่วย บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้กับผู้ป่วยพอสังเขป อาการและการวินิจฉัยโรคของผู้ป่วย วิธีการที่ญาติจะสามารถมีส่วนร่วมในการให้การช่วยเหลือดูแลผู้ป่วย รวมทั้งเปิดโอกาสให้ญาติได้ระบายความรู้สึกที่ไม่สบายใจ และซักถามข้อสงสัย ไม่ทราบว่าคุณพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้หรือไม่คะ</p>	<p>ก่อนที่ญาติจะเข้าเยี่ยมผู้ป่วย ผู้วิจัยกล่าวทักทายญาติผู้ป่วยด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมทั้งแนะนำตัวเอง พูดคุยในเรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัวผู้ป่วยกับตัวผู้ป่วย และขอความร่วมมือในการวิจัย</p> <p>ผู้วิจัยชี้แจงการเข้าร่วมการวิจัยพอสังเขป พร้อมทั้งประเมินความพร้อมของญาติในการเข้าร่วมการวิจัย โดยการสังเกตสีหน้าท่าทาง การพูดโต้ตอบกับผู้วิจัย</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ครอบครัวผู้ป่วยได้ทราบถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตก่อนเข้าเยี่ยมผู้ป่วย เพื่อลดความวิตกกังวลของญาติผู้ป่วยในการเข้าไปในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย</p>	<p>2. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมและบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย</p> <p>หอผู้ป่วยนี้มีประตู 2 ชั้น เมื่อผ่านประตูชั้นนอกจะมีที่สำหรับเปลี่ยนรองเท้าอยู่ด้านซ้ายมือ คุณต้องเปลี่ยนรองเท้าของคุณเป็นรองเท้าสีน้ำตาลที่ทางหอผู้ป่วยจัดไว้ให้ แล้วจึงเปิดประตูชั้นในเพื่อเข้าเยี่ยมผู้ป่วย หอผู้ป่วยนี้รับผู้ป่วยได้ทั้งหมด 8 คน เมื่อเข้าไปภายใน เตียงผู้ป่วยที่ 1-4 จะอยู่ด้านขวามือของคุณ และเตียงผู้ป่วยที่ 5-8 จะอยู่ด้านซ้ายมือของคุณ มีเคาน์เตอร์ทำงานของพยาบาลอยู่ตรงกลาง แพทย์และพยาบาลจะคอยให้การดูแลผู้ป่วยตลอด 24 ชั่วโมง ทีมพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ป่วยประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค และพนักงานผู้ช่วยเหลือผู้ป่วย โดยทีมพยาบาลทั้งหมดจะแต่งกายด้วยชุดสีฟ้า มีป้ายชื่อและตำแหน่งติดที่หน้าอกด้านซ้ายมือ ทีมพยาบาลจะแบ่งผลัดกันดูแลผู้ป่วยเป็น 3 ผลัด คือ เวรเช้า เวรบ่าย และเวรดึก ในแต่ละเวรจะประกอบด้วย พยาบาลวิชาชีพ 2 คน พยาบาลเทคนิค 2 คน และพนักงานผู้ช่วยเหลือผู้ป่วย 1 คน</p> <p>ทีมพยาบาลจะคอยให้การดูแลผู้ป่วยแต่ละคน อย่างใกล้ชิดตลอดเวลา โดยช่วยดูแลให้ผู้ป่วยได้รับความสุขสบาย ป้องกัน</p>	<p>พยาบาลให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ภายในหอผู้ป่วย เครื่องมือที่มักจะได้เห็น บุคลากรที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย และการเข้าเยี่ยมผู้ป่วย</p> <p>มอบคู่มือหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต(ซึ่งมีภาพประกอบ)</p> <p>ให้เวลาญาติผู้ป่วยศึกษาคู่มือแล้วเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย</p>	<p>คู่มือ</p>	<p>ถามย้อนกลับหลังอธิบาย</p>

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยได้รู้จักเครื่องมือพิเศษที่ใช้ในหอผู้ป่วยพอสังเขปเพื่อลดความกลัวของญาติผู้ป่วยจากการที่ได้เห็นเครื่องมือพิเศษที่ใช้ในหอผู้ป่วย</p>	<p>ภาวะแทรกซ้อนที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ป่วยได้ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วยอย่างทันท่วงที ดูแลให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และต่อเนื่อง ประสานงานกับบุคลากรอื่นๆในทีมสุขภาพและประสานงานกับญาติผู้ป่วยเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างถูกต้องครบถ้วน</p> <p>3. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้กับผู้ป่วย เครื่องมือต่างๆที่ใช้ในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตที่คุณจะได้เห็น มีหลายอย่าง คือ</p> <p>3.1 เครื่องช่วยหายใจ มีลักษณะสีเหลี่ยมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ข้างเตียงผู้ป่วย มีสายต่อกับท่อช่วยหายใจซึ่งอยู่ที่ ปาก จมูก หรือ คอ ของผู้ป่วย เครื่องนี้จะมีเสียงดังตามจังหวะการหายใจของผู้ป่วย จะใช้เครื่องนี้ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถหายใจได้เอง หรือหายใจได้เองแต่ไม่เพียงพอ</p> <p>3.2 เครื่องติดตามการเต้นของหัวใจ ซีพจร และความดันโลหิตอัตโนมัติ เครื่องนี้จะวางอยู่ด้านบนเหนือศีรษะผู้ป่วย ด้านหน้าของเครื่องจะมีจอภาพแสดงคลื่นไฟฟ้าหัวใจ ตัวเลขแสดง</p>	<p>ซีภาพเครื่องช่วยหายใจในคู่มือและอธิบายประกอบพอสังเขป</p> <p>ซีภาพเครื่องติดตามการเต้นของหัวใจ ซีพจร และความดันโลหิต</p>	<p>ภาพเครื่องช่วยหายใจในคู่มือ</p> <p>ภาพเครื่องติดตามการเต้นของหัวใจ ซีพจรในคู่มือ</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ญาติได้ทราบ อาการของผู้ป่วยพอ สังเขป</p>	<p>อัตราชีพจร และความดันโลหิตของผู้ป่วย จะมีสัญญาณเสียงและ สัญญาณไฟกระพริบเมื่อมีความผิดปกติเกิดขึ้น เครื่องนี้ไม่ทำให้ ผู้ป่วยเจ็บปวดแต่อย่างใด</p> <p>3.2 เครื่องควบคุมการหยุดของสารน้ำและของเหลว เมื่อผู้ป่วยมีความจำเป็นต้องได้รับยา น้ำเกลือชนิดพิเศษ หรือสาร เหลวอื่นๆที่ต้องควบคุมให้ได้ปริมาณที่ถูกต้องและละเอียดที่สุด เครื่องนี้มีลักษณะสีเหลี่ยม ติดอยู่กับเสาน้ำเกลือข้างเตียงผู้ป่วย</p> <p>4. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ป่วย ขณะนี้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าป่วยเป็นโรค..... ..... อาการของผู้ป่วยขณะนี้..... ปัญหาของผู้ป่วยขณะนี้คือ..... แผนการรักษาและการพยาบาลที่ได้รับคือ..... เครื่องมือที่ใช้กับผู้ป่วยขณะนี้คือ.....</p>	<p>อัตโนมัติ และอธิบาย ประกอบพอสังเขป พร้อม ทั้งสังเกตสีหน้าท่าทางของ ญาติผู้ป่วย ซึ่งภาพเครื่องควบคุมการ หยุดของสารน้ำและของ เหลวในคู่มือและอธิบาย ประกอบพอสังเขป ผู้วิจัยให้ข้อมูลราย ละเอียดเกี่ยวกับการเจ็บ ป่วยของผู้ป่วย ให้แก่ญาติ ผู้ป่วย</p>	<p>ภาพเครื่องควบคุม การหยุดของสารน้ำ และของเหลว</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยได้อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วยตามความต้องการและความเหมาะสมกับอาการของผู้ป่วย</p>	<p>ชั้นการได้อยู่ใกล้ชิดผู้ป่วย</p> <p>คุณสามารถเข้าเยี่ยมผู้ป่วยได้นานเกินกว่าครึ่งละ 5 นาที และสามารถเข้าเยี่ยมผู้ป่วยได้นอกเวลาที่ทางหอผู้ป่วยกำหนดไว้ได้ แต่เมื่อแพทย์ทำการรักษาผู้ป่วย หรือมีกิจกรรมการช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของแพทย์และพยาบาลคุณอาจจะออกไปรอข้างนอกสักครู่ แล้วจึงเข้ามาเยี่ยมผู้ป่วยใหม่เมื่อกิจกรรมนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว</p> <p>คุณควรล้างมือก่อนเข้าเยี่ยมผู้ป่วยทุกครั้ง เพื่อป้องกันการติดเชื้อเมื่อคุณสัมผัสผู้ป่วย</p> <p>เมื่อเข้าเยี่ยมผู้ป่วย คุณสามารถจับมือผู้ป่วย เรียกชื่อผู้ป่วย บอกผู้ป่วยให้ทราบว่า คุณมาเยี่ยมผู้ป่วย พูดคุย ตามอาการผู้ป่วย เช่น "เมื่อคืนนอนหลับมั๊ย" "รู้สึกไม่สบายที่ตรงไหนหรือเปล่า" พูดคุยแต่ในสิ่งที่ทำให้ผู้ป่วยสบายใจ เช่น "ทุกคนที่บ้านสบายดี และคอยเอาใจช่วยให้คุณหายเร็วๆ"</p>	<p>ผู้วิจัยแนะนำและจัดให้ญาติผู้ป่วยได้เข้าเยี่ยมผู้ป่วยได้บ่อยครั้งขึ้น และระยะเวลาตามความต้องการของญาติและผู้ป่วย โดยไม่รบกวนการปฏิบัติงานของแพทย์และพยาบาล</p> <p>ผู้วิจัยชี้ตำแหน่งของอ่างล้างมือให้ญาติผู้ป่วยดู</p> <p>ผู้วิจัยนำญาติผู้ป่วยไปที่เตียงผู้ป่วย แนะนำการเรียกและการพูดคุยกับผู้ป่วยแม้ว่าผู้ป่วยจะไม่รู้สึกตัวก็ตาม</p>	<p>ตารางกิจกรรมการรักษาพยาบาลในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤต</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยได้มีส่วนร่วมในการให้การดูแลและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย</p> <p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยรู้สึกสบายใจที่สามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยได้</p>	<p>ชั้นการมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย</p> <p>1. การช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยทางด้านร่างกายที่คุณสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยได้ ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยดีใจ และมีกำลังใจที่ได้รับความสนใจและการดูแลจากบุคคลที่ตนรัก เช่น</p> <p>1.1 การเช็ดหน้าให้ผู้ป่วย</p> <p>1.1.1 เตรียมอุปกรณ์ซึ่งประกอบด้วย กาละมังน้ำ 1 ใบ ผ้าขนหนูผืนเล็ก 1 ผืน ผ้าเช็ดตัวหรือผ้าขวางเตี๋ยง 1 ผืน (ผู้วิจัยจะเป็นผู้เตรียมให้เอง)</p> <p>1.1.2 บอกให้ผู้ป่วยทราบ ทั้งผู้ป่วยที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว</p> <p>1.1.3 คลุมผ้าเช็ดตัวหรือผ้าขวางเตี๋ยงบนหน้าอกผู้ป่วย</p> <p>1.1.4 ใช้มือจุ่มลงในน้ำเพื่อทดสอบว่าน้ำไม่ร้อนหรือเย็นเกินไป</p> <p>1.1.5 นำผ้าขนหนูผืนเล็กชุบน้ำพอมาดพันรอบมือและเก็บชายผ้าให้เรียบร้อยเพื่อป้องกันชายผ้าสะบัดไปมา เวลาถูผิวหนังผู้ป่วย เริ่มเช็ดตาผู้ป่วยทีละข้าง โดยเช็ดจากหัวตาไปหางตา และเปลี่ยน ตำแหน่งผ้าสำหรับตาแต่ละข้าง แล้วนำผ้าซักรน้ำ</p>	<p>ผู้วิจัยอธิบายถึงกิจกรรมการดูแลผู้ป่วยทางด้านร่างกายที่ผู้ป่วยต้องการความช่วยเหลือ และญาติสามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยได้</p> <p>ผู้วิจัยแนะนำ สาธิต การปฏิบัติ และร่วมกันกับญาติผู้ป่วย กระทำกิจกรรมการช่วยเหลือผู้ป่วยทางด้านร่างกายในแต่ละกิจกรรม</p> <p>เปิดโอกาสให้ญาติผู้ป่วยตอบคำถามเป็นระยะๆ</p>	<p>กาละมังน้ำ</p> <p>ผ้าขนหนูขนาดเล็ก</p> <p>ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าขวางเตี๋ยง</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
	<p>1.1.6 บีบผ้าขนหนูพองหมาด แล้วพันผ้ารอบมือเหมือนเดิม เช็ดใบหน้า นู และลำคอทั้งด้านหน้า ด้านข้าง และด้านหลัง</p> <p>1.1.7 นำผ้าซักในน้ำแล้วเช็ดหน้าอีกครั้ง จนรู้สึกว่าผู้ป่วยสุขสบายและสะอาดขึ้น อาจเช็ดมือและแขนทั้ง 2 ข้างของผู้ป่วยด้วยก็ได้</p> <p>1.2 การหวีผมให้ผู้ป่วย</p> <p>1.2.1 ใช้ผ้าเช็ดตัวหรือผ้าขาววางเตียงพับครึ่ง วางใต้ศีรษะผู้ป่วย</p> <p>1.2.2 ใช้หวีค่อยๆหวีผมของผู้ป่วยช้าๆ ขณะหวีผมผู้ป่วยด้านข้างและด้านหลัง ตะแคงหน้าผู้ป่วยไปด้านตรงข้าม</p> <p>1.2.3 ขณะที่หวีผมให้ผู้ป่วยญาติสามารถพูดคุยให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยไปด้วยได้</p> <p>1.2.4 เอาผ้าที่รองศีรษะผู้ป่วยออกเมื่อหวีผมเสร็จโดยไม่สะบัดผ้า เพราะจะทำให้เศษผมฟุ้งกระจาย</p>	<p>ผู้วิจัยร่วมกับญาติผู้ป่วย</p> <p>หวีผมให้ผู้ป่วย</p>	<p>หวี ผ้าเช็ดตัวหรือผ้าขาววางเตียง</p>	

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
	<p>1.3 การช่วยออกกำลังมือและทำให้ผู้ป่วย การออกกำลังข้อมือและนิ้วมือ</p> <p>1.3.1 ญาติยืนข้างเตียงผู้ป่วย ใช้มือทั้งสอง ข้างจับมือผู้ป่วยให้อยู่ในลักษณะหงายมือ กำและแบมือของ ผู้ป่วยสลับกันไปเรื่อยๆ 15-20 ครั้ง</p> <p>1.3.2 จับมือผู้ป่วยให้อยู่ในลักษณะหงาย มือและเหยียดนิ้วทั้ง 5 ออก ดัดนิ้วมือทั้ง 5 ของผู้ป่วยให้โค้งลงไป ทางด้านหลังมือในลักษณะทำรำละคร และดัดขึ้นไปในทิศทาง ตรงกันข้าม ทำสลับกันไปเรื่อยๆ 15-20 ครั้ง</p> <p>1.3.3 กางนิ้วมือของผู้ป่วยออก หมุนนิ้วมือ ของผู้ป่วยเป็นวงรอบทีละนิ้ว ตั้งแต่นิ้วหัวแม่มือจนถึงนิ้วก้อย</p> <p>1.3.4 จับมือผู้ป่วยเหยียดตรงในลักษณะ คว่ำมือ ญาติใช้ฝ่ามือรองรับบริเวณฝ่ามือผู้ป่วย ดันฝ่ามือของผู้ป่วย ขึ้นให้หลังมือโค้งเข้าหาปลายแขน แล้ววางลงกลับสู่ท่าเดิม ทำสลับ กันไปเรื่อยๆ 15-20 ครั้ง</p> <p>1.3.5 จับมือผู้ป่วยในลักษณะคว่ำมือและ เหยียดนิ้วตรง ญาติจับมือผู้ป่วยโยกไปทางขวาและซ้าย สลับกัน</p>	<p>ผู้วิจัยร่วมกับญาติผู้ป่วย ออกกำลังมือและทำให้ ผู้ป่วย</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
	<p>ข้างละ 10 ครั้ง</p> <p>เลื่อนสลับไปทำซ้ำเช่นเดิมตั้งแต่ข้อ 1.3.1 ถึง 1.3.5กับมืออีกข้างหนึ่งของผู้ป่วย</p> <p><u>การออกกำลังข้อเท้าและนิ้วเท้า</u></p> <p>1.3.6 ญาติยืนอยู่ด้านปลายเตียงผู้ป่วย</p> <p>1.3.7 ใช้มือข้างหนึ่งประคองฝ่าเท้าของผู้ป่วยและใช้มืออีกข้างหนึ่งดันเท้าของผู้ป่วยให้หลังเท้าโค้งเข้าหาขาต้านบนแล้วเหยียดกลับไปในทิศทางตรงข้าม ทำสลับกันไปเรื่อยๆ 15-30 ครั้ง</p> <p>1.3.8 ใช้มือข้างหนึ่งประคองฝ่าเท้าของผู้ป่วยไว้แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งหมุนนิ้วเท้าของผู้ป่วยเป็นวงรอบทีละนิ้วตั้งแต่นิ้วหัวแม่มือจนถึงนิ้วก้อย</p> <p>1.3.9 ใช้มือข้างหนึ่งจับบริเวณข้อเท้าของผู้ป่วยให้ตั้งอยู่กับที่แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งจับบริเวณอุ้งเท้าของผู้ป่วย หมุนเท้าของผู้ป่วยเป็นวงรอบ</p> <p>เลื่อนสลับไปทำซ้ำเช่นเดิมตั้งแต่ข้อ 1.3.6ถึง1.3.9กับเท้าอีกข้างหนึ่งของผู้ป่วย</p>			

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยทราบถึงวิธีการติดต่อสื่อสารและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย สามารถที่จะทำการสื่อสารและให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยได้</p>	<p>2. การช่วยเหลือผู้ป่วยทางด้านจิตใจ</p> <p>ในขณะที่คุณเข้าเยี่ยมผู้ป่วย ถ้าผู้ป่วยพูดไม่ได้ เนื่องจากได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ คุณสามารถสื่อสารกับผู้ป่วยได้ โดยการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พูดคุยแล้วใช้คำถามสั้น ๆ ง่ายๆ เพื่อให้ผู้ป่วยตอบ โดยการพยักหน้า หรือสั่นหน้า - ให้ผู้ป่วยเขียนหนังสือบอก - ถ้าผู้ป่วยมีท่อช่วยหายใจอยู่ที่คอ ผู้ป่วยจะพูดได้แต่ไม่มีเสียง คุณต้องพยายามสังเกตริมฝีปากของผู้ป่วยว่าพูดสาอะไร - คุณสามารถพูดคุยและใช้มือสัมผัสผู้ป่วย จับมือผู้ป่วยและบีบเบาๆ เพื่อให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย แม้ว่าผู้ป่วยจะไม่รู้สึกราวก็ตาม - เรื่องที่พูดคุยกับผู้ป่วยควรเป็นเรื่องที่ทำให้ผู้ป่วยสบายใจและพูดคุยให้กำลังใจแก่ผู้ป่วย 	<p>ผู้วิจัยให้คำแนะนำแก่ญาติผู้ป่วยในการติดต่อสื่อสารกับผู้ป่วย การให้กำลังใจกับผู้ป่วยโดยการสัมผัสและพูดคุยกับผู้ป่วย</p>	<p>กระดาษสำหรับเขียนมีที่รองปากกาหรือดินสอ</p>	
<p>เพื่อให้ญาติผู้ป่วยได้มีโอกาสระบายความรู้สึกที่ไม่สบายใจ คับข้องใจ</p>	<p>ขั้นการให้กำลังใจและระบายความรู้สึก</p> <p>1. จัดเวลาและสถานที่ในการพูดคุยกับญาติผู้ป่วย หลังจากญาติผู้ป่วยเยี่ยมผู้ป่วยเรียบร้อยแล้วเชิญญาติผู้ป่วยนั่งใน</p>	<p>ผู้วิจัยจัดสถานที่ที่เป็นส่วนตัวพูดคุยกับญาติผู้ป่วย</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
<p>และซักถามปัญหาข้อสงสัยที่เกี่ยวกับการเจ็บป่วยของผู้ป่วย</p>	<p>สถานที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ ผู้วิจัยบอกญาติผู้ป่วยว่าจะขอเวลาญาติผู้ป่วยประมาณ 15-20 นาที เพื่อให้ญาติผู้ป่วยซักถามข้อสงสัย ระบายความรู้สึก และพูดคุยถึงปัญหาของญาติผู้ป่วยที่เกิดจากการเจ็บป่วยของผู้ป่วย</p> <p>2. เปิดโอกาสให้ญาติได้ระบายความรู้สึก ผู้วิจัยพูดคุยกับญาติผู้ป่วยบอกกับญาติผู้ป่วยว่า "คุณเป็นบุคคลที่มีความสำคัญกับผู้ป่วยในการที่จะช่วยให้ผู้ป่วยมีกำลังใจและหายจากโรคได้เร็วขึ้น ซึ่งความไม่สบายใจของญาติจะส่งผลถึงตัวผู้ป่วยได้ ดิฉันพร้อมที่จะรับฟังความไม่สบายใจของคุณ เมื่อคุณระบายความไม่สบายใจออกมา อาจทำให้คุณรู้สึกดีขึ้น"</p> <p>3. การให้คำปรึกษาและหาแนวทางในการแก้ปัญหา</p> <p>3.1 ผู้วิจัยร่วมกับญาติผู้ป่วยค้นหาปัญหา โดยผู้วิจัยถามญาติผู้ป่วยว่า "การเจ็บป่วยของผู้ป่วยในครั้งนี้ทำให้เกิดปัญหาอะไรกับคุณบ้าง"</p> <p>3.2 ผู้วิจัยร่วมกับญาติผู้ป่วยจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยผู้วิจัยถามญาติผู้ป่วยว่า "คุณคิดว่าปัญหาใดมีความสำคัญกับคุณมากที่สุด เพราะอะไร และปัญหาใดมีความสำคัญรองๆ ลงมา"</p>	<p>เปิดโอกาสให้ญาติผู้ป่วยได้ซักถามปัญหาและระบายความรู้สึกโดยผู้วิจัยรับฟังด้วยความตั้งใจและสนใจ มองหน้าและสบตาญาติผู้ป่วยขณะพูดคุย แสดงท่าทีเห็นอกเห็นใจ ตอบคำถามด้วยความเต็มใจ และพูดคุยให้กำลังใจแก่ญาติผู้ป่วย</p>		

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
	<p>3.3 ผู้วิจัยร่วมกับญาติผู้ป่วยหาทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยพูดคุยและถามญาติผู้ป่วยว่าในปัญหาที่คุณคิดว่าสำคัญที่สุดนั้นคุณคิดว่าคุณมีทางเลือกในการแก้ปัญหายังไง</p> <p>3.4 ผู้วิจัยพูดคุยกับญาติผู้ป่วยและร่วมพิจารณาข้อดีและข้อเสียของทางเลือกในการแก้ปัญหา ผู้วิจัยถามญาติผู้ป่วยว่าทางเลือกในการแก้ปัญหานั้นแต่ละทางเลือกคุณคิดว่ามีข้อดีและข้อเสียอย่างไร</p> <p>3.5 ผู้วิจัยกับญาติผู้ป่วยช่วยกันสรุปวิธีการแก้ปัญหา โดยผู้วิจัยพูดว่า “ตกลงคุณคิดว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดของคุณในขณะนี้คือ.....และการแก้ปัญหาคือ.....”</p> <p>..... ใหม่มะ “</p> <p>4. การปลอบใจและให้กำลังใจ ผู้วิจัยพูดคุยกับญาติผู้ป่วยด้วยท่าทีที่เป็นกันเอง พูดปลอบใจว่า “ ถึงแม้คุณจะมีปัญหาจากการเจ็บป่วยของคุณในครั้งนี้ แต่คุณก็สามารถพบหนทางในการแก้ไขปัญหาคือ คุณควรมีกำลังใจที่เข้มแข็งและรักษาสุขภาพของคุณให้แข็งแรง เพื่อให้มีกำลังใจในการต่อสู้กับปัญหาต่างๆ และให้การช่วยเหลือดูแลผู้ป่วยได้ต่อไป ในภาวะที่คุณไม่สบายใจ</p>			

วัตถุประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ	การประเมินผล
	<p>การสวดมนต์ ไหว้พระ นั่งสมาธิ หรือทำพิธีทางศาสนาที่คุณเคารพ นับถือ อาจจะช่วยให้จิตใจของคุณสงบขึ้น ทำให้คุณมีสติ มีกำลังใจ ที่ดีขึ้นและสามารถคิดหาหนทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ดิฉันขอ เป็นส่วนหนึ่งที่เอาใจช่วยและเป็นกำลังใจให้คุณคะ "</p>			

ตารางกิจกรรมการรักษาพยาบาลและการเข้าเยี่ยมผู้ป่วยในหอผู้ป่วยภาวะวิกฤตโดยสังเขป

เวลา5.00-7.00น กิจกรรม	7.00-7.45น.	7.45-8.45น.	8.45-11.30น.	11.30-12.30น.	12.30-14.00น.	14.00-16.30น.	16.30-18.00น.	18.00-20.00น.
พยาบาลเวรดึก อาบน้ำ แปรงฟัน เปลี่ยนเสื้อผ้าและ ทำแผลให้ผู้ป่วย	พยาบาลดูแล ให้ผู้ป่วยได้รับ อาหารและยา	พยาบาลตรวจ เช็คอาการและ สัญญาณชีพ ของผู้ป่วย พยาบาลรับส่ง เวร วางแผน ให้การดูแล ผู้ป่วยเป็นราย บุคคล	แพทย์ตรวจรักษา ผู้ป่วย พยาบาลพลิก ตะแคงตัวให้ ผู้ป่วยทุก2ชม. พยาบาลตรวจเช็ค อาการ สัญญาณ ชีพของผู้ป่วย ทุก1ชม.	พยาบาลดูแล ให้ผู้ป่วยได้รับ การรักษาอย่าง ถูกต้อง พยาบาลดูแล ให้ผู้ป่วยได้รับ อาหารและยา ตามเวลา	พยาบาลแปรง ฟัน เช็ดตัวและ พลิกตะแคงตัว ให้ผู้ป่วย พยาบาลดูแล ให้ผู้ป่วยได้รับ ยาฉีดและยา กินตามเวลา	พยาบาลดูแลให้ ผู้ป่วยสุขสบาย ตรวจเช็คอาการผิด ปกติและให้การช่วย เหลือแก้ไขตลอด เวลา บันทึก ปริมาณน้ำ-ของ เหลวเข้า/ออก จากร่างกายผู้ป่วย ในแต่ละชม.	พยาบาลอาบ น้ำ พลิกตะแคง ตัว ทำแผลให้ ผู้ป่วย ดูแลให้ ผู้ป่วยได้รับยา อาหารและสาร น้ำที่ให้ทางเส้น โลหิตอย่างถูก ต้องและต่อ เนื่อง	พยาบาลดูแล สังเกตอาการ ผิดปกติของ ผู้ป่วยและให้ การช่วยเหลือ จัดทำนอนให้ ผู้ป่วยสุขสบาย และป้องกัน ภาวะแทรกซ้อน
ญาติควรพักผ่อน	ญาติสามารถ เข้าเยี่ยมผู้ป่วย ได้	ญาติควรไป ทานอาหาร และพักผ่อน	ญาติไม่ควรเข้า เยี่ยมในช่วงเวลา นี้	ญาติสามารถ เข้าเยี่ยมผู้ป่วย ได้	ญาติควรไป ทานอาหาร	ญาติเข้าเยี่ยมผู้ป่วย ได้ตามเวลาเยี่ยม ปกติ	ญาติไม่ควรเข้า เยี่ยมในช่วง เวลานี้	ญาติสามารถ เข้าเยี่ยมผู้ป่วย ได้

หมายเหตุ เวลา14.00-16.00น.เป็นเวลาที่หอผู้ป่วยอนุญาตให้ญาติเข้าเยี่ยมผู้ป่วยได้ตามปกติ

ช่วงเวลาของกิจกรรมการรักษาพยาบาลอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามอาการเปลี่ยนแปลงของผู้ป่วย

ไอ.ซี.ยู.

กลุ่มพยาบาลวิภาวดี

ฉบับที่ ๑๐๖

จัดทำโดย

คณิณี นิต บัณฑิต

นิสิตปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ไอ.ซี.ยู. คืออะไร

ไอ.ซี.ยู. เป็นคำย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า
Intensive Care Unit เป็นสถานที่ที่จัดไว้
เพื่อให้การดูแลผู้ป่วยที่มีอาการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย
และต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด

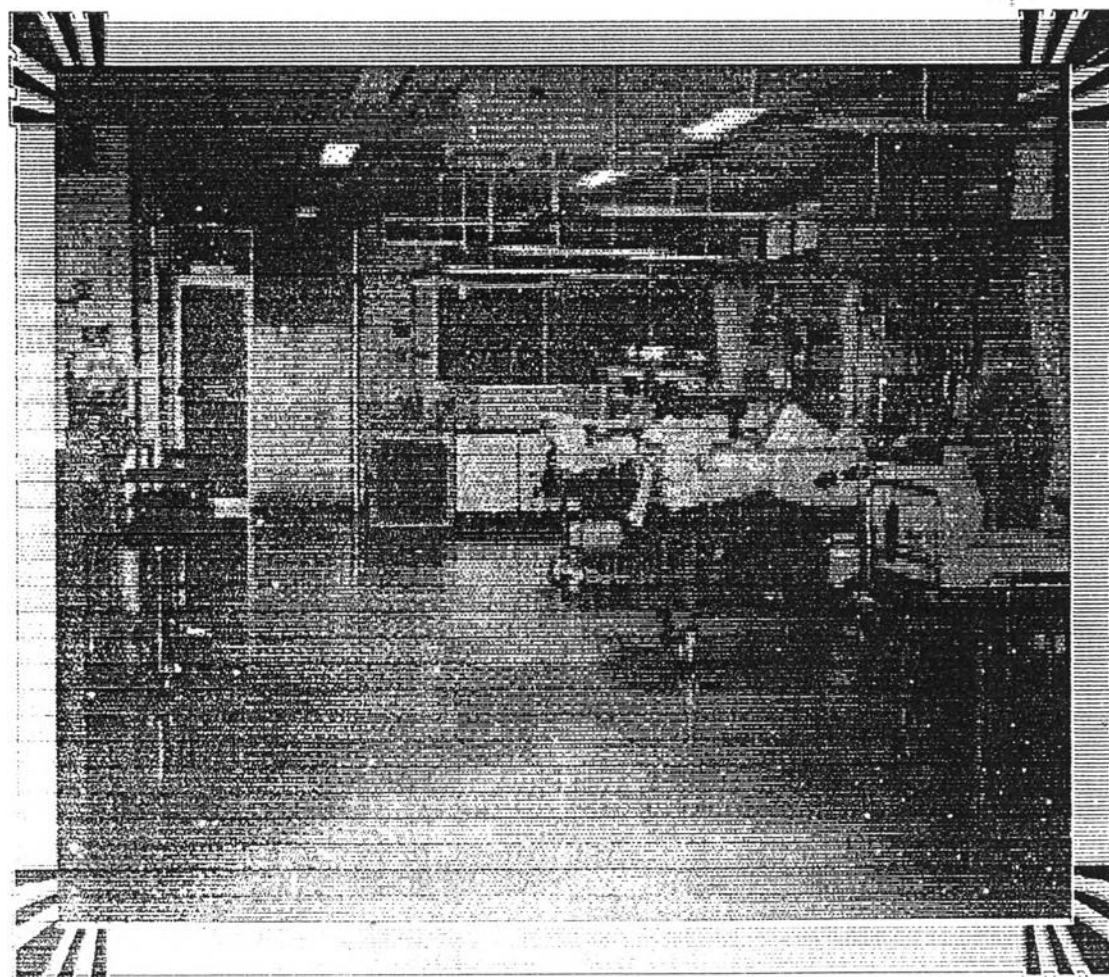
นโยบายการให้บริการของไอ.ซี.ยู.

ไอ.ซี.ยู. สามารถรับผู้ป่วยไว้ดูแลรักษาได้ทั้งหมด 8 เตียง โดยเป็นผู้ป่วยที่มีอายุ 14 ปีขึ้นไป (ผู้ป่วยที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี และมีภาวะวิกฤตจะรับไว้รักษาในหอผู้ป่วยไอ.ซี.ยู.เด็ก) โดยมีเกณฑ์ในการรับผู้ป่วยเข้าในไอ.ซี.ยู. คือ

1. ผู้ป่วยที่ต้องการการช่วยหายใจ หรือใช้เครื่องช่วยหายใจ
2. ผู้ป่วยที่มีปัญหาของอวัยวะที่สำคัญ เช่น หัวใจ ปอด ตับ ไต ระบบหลอดเลือด อยู่ในภาวะช็อก หรือผู้ป่วยที่มีอาการไม่คงที่ และคาดว่าจะเกิดอาการรุนแรงได้ทุกขณะ
3. ผู้ป่วยหลังผ่าตัดอวัยวะสำคัญที่อาจมีอาการแทรกซ้อน
4. ผู้ป่วยที่ได้รับสารพิษ ยาพิษ ทั้งที่อยู่ในภาวะวิกฤต หรือ ก่อนวิกฤต
5. ผู้ป่วยที่มีอาการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว

ภาพแอดมิกภายในไอ.ซี.ยู.

ไอ.ซี.ยู. นี้มีประตู 2 ชั้น เมื่อผ่านประตูชั้นแรกแล้ว จะมีที่สำหรับเปลี่ยนรองเท้าอยู่ด้านซ้ายมือ ท่านจะต้องเปลี่ยนรองเท้าเป็นรองเท้าสีน้ำตาลก่อน เพื่อลดการติดเชื้อแล้วจึงเปิดประตูชั้นในเพื่อเข้าเยี่ยมผู้ป่วยเมื่อเข้าไปภายใน เตียงผู้ป่วยที่ 1 - 4 จะอยู่ด้านขวามือ และเตียงผู้ป่วยที่ 5 - 8 จะอยู่ด้านซ้ายมือ

บุคลากรที่ให้การดูแลผู้ป่วยในไอ.ซี.ยู.

บุคลากรที่ให้การดูแลผู้ป่วย ประกอบด้วย แพทย์ และพยาบาล โดยทีมพยาบาลจะประกอบด้วยพยาบาลวิชาชีพ พยาบาลเทคนิค และพนักงานผู้ช่วยเหลือผู้ป่วย โดยทีมพยาบาลทั้งหมดจะแต่งกายด้วยชุดสีฟ้า พยาบาลทุกคนตั้งใจและเต็มใจที่จะให้บริการแก่ผู้ป่วยอย่างเต็มความสามารถ

การพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ

1. ประเมิน วินิจฉัย ให้การพยาบาล และประเมินผล การพยาบาลอย่างต่อเนื่อง
2. ตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยทางด้านร่างกาย และจิตใจ
3. เฝ้าระวังและป้องกันอาการแทรกซ้อนอย่างละเอียด และต่อเนื่อง
4. ส่งเสริมให้ผู้ป่วยกลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุด
5. ได้รับการดูแลจากทีมสุขภาพอย่างครอบคลุม

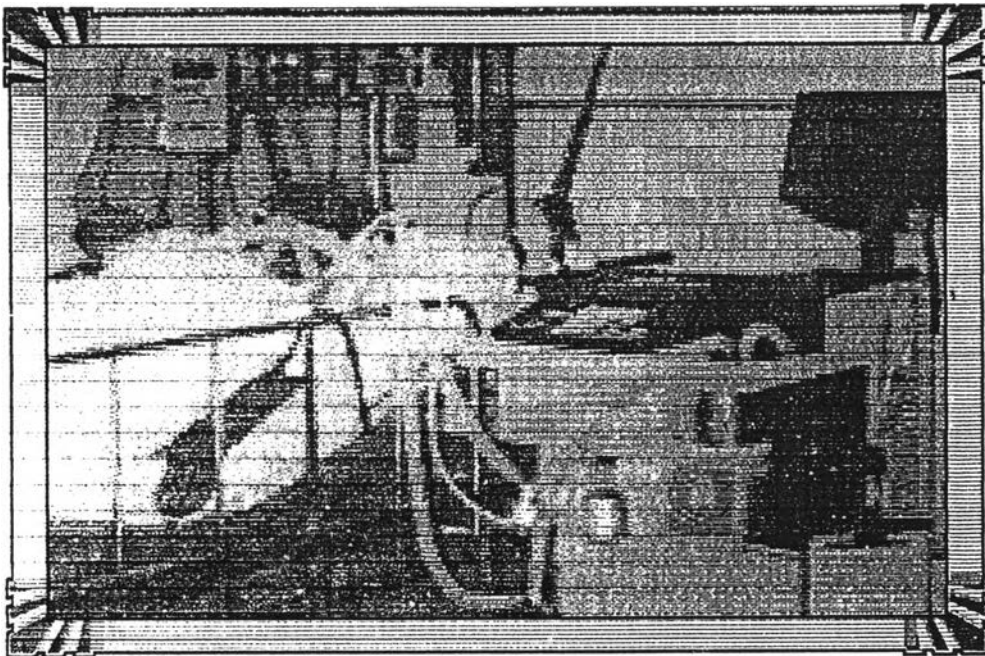

อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในไอ.ซี.ยู.

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้กับผู้ป่วยในไอ.ซี.ยู.ที่ท่านจะได้เห็นมีหลายอย่าง เช่น เครื่องช่วยหายใจ เครื่องติดตามการเต้นของหัวใจ เครื่องวัดความดันโลหิต และ ซีพจรอัตโนมัติ เครื่องควบคุมการหยดของน้ำเกลือ เป็นต้น

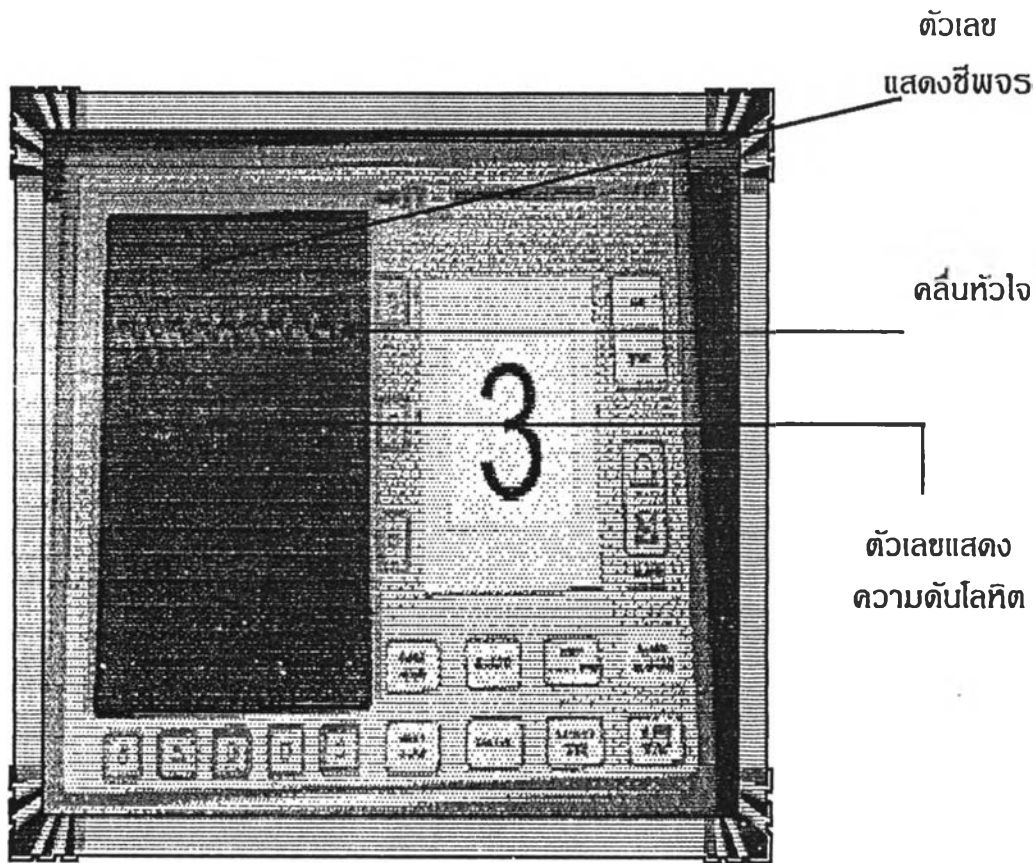
เครื่องช่วยหายใจ

มีลักษณะสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ข้างเตียงผู้ป่วยมีสายต่อกับท่อช่วยหายใจของผู้ป่วย เครื่องนี้จะมีเสียงดังเบา ๆ ตามจังหวะการหายใจของผู้ป่วย

จะใช้เครื่องนี้ ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่สามารถหายใจได้เอง หรือหายใจได้แต่ไม่เพียงพอ ผู้ป่วยจะพูดไม่ได้ถ้าใส่ท่อช่วยหายใจที่ปาก และถ้าท่อช่วยหายใจ อยู่ที่จมูกหรือคอ ผู้ป่วยจะพูดได้แต่ไม่มีเสียง ในขณะที่ใช้เครื่องช่วยหายใจ ถ้าผู้ป่วยมีเสมหะพยาบาลจะดูดเสมหะออกจากท่อช่วยหายใจ เพื่อให้ทางเดินหายใจโล่ง

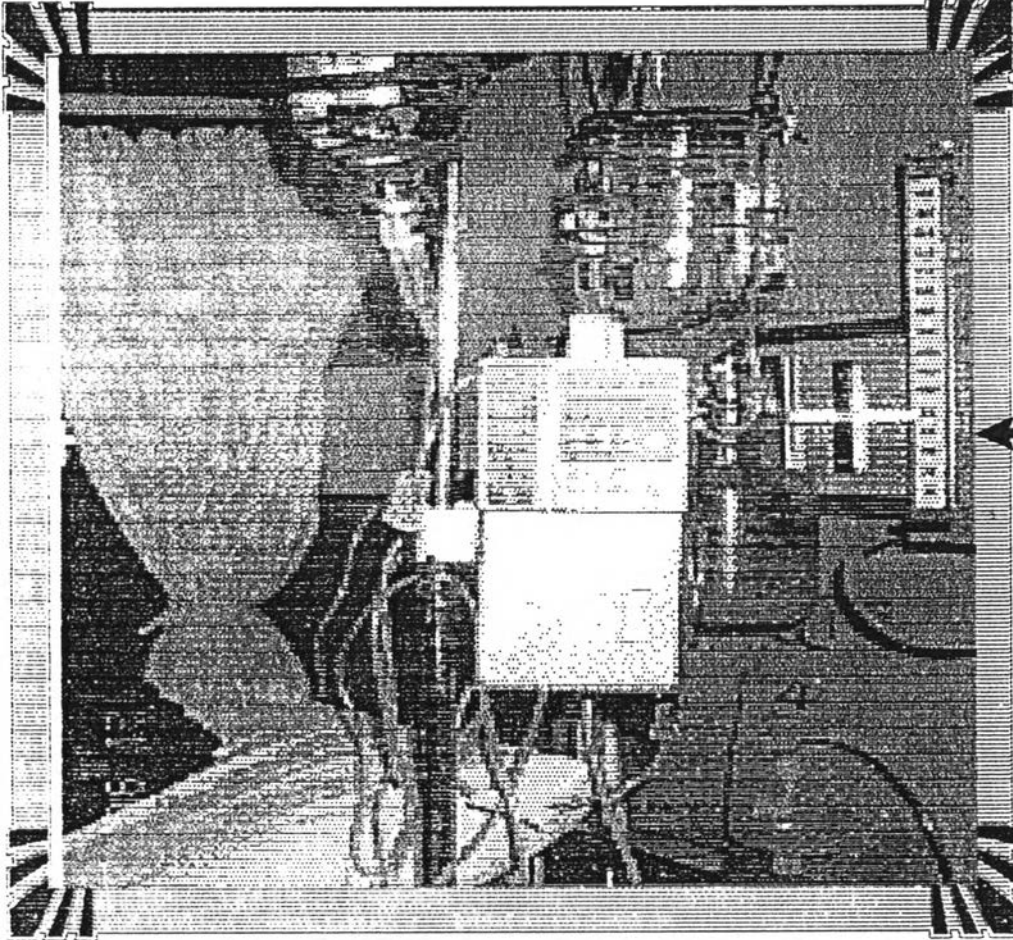
เครื่องติดตามการเต้นของหัวใจ
เครื่องวัดความดันโลหิตและชีพจรอัตโนมัติ

มีลักษณะรูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาดเล็กกว่าเครื่องช่วยหายใจ ตั้งอยู่ข้างเตียงผู้ป่วย มีหน้าจอเพื่อแสดงคลื่นหัวใจ ตัวเลขแสดงค่าของความดันโลหิต และชีพจรของผู้ป่วย เครื่องนี้จะไม่ทำให้ผู้ป่วยเกิดการเจ็บปวดแต่อย่างใด

เครื่องมือนี้ใช้ในการเฝ้าระวังชีพจร ความดันโลหิตของผู้ป่วย

เครื่องควบคุมการหยุดของน้ำเกลือ

เป็นเครื่องลักษณะสี่เหลี่ยม ติดอยู่กับเสาน้ำเกลือข้างเตียงผู้ป่วย ใช้เพื่อควบคุมการหยุดของน้ำเกลือ หรือยาที่ผสมในน้ำเกลือให้ได้ปริมาณที่ถูกต้องที่สุดตลอดเวลา

การปฏิบัติตนขณะเข้าเยี่ยมผู้ป่วยในไอ.ซี.ยู.

1. ก่อนเข้าเยี่ยมผู้ป่วยในไอ.ซี.ยู. เปลี่ยนรองเท้าเป็นรองเท้าสีน้ำตาลที่จัดไว้ให้เพื่อลดการนำเชื้อโรคจากภายนอกเข้าไปในไอ.ซี.ยู. และเมื่อเยี่ยมเสร็จแล้วจึงเปลี่ยนเป็นรองเท้าของท่านตามเดิม ก่อนจะออกจากหอผู้ป่วยไป
2. ท่านควรบอกให้ผู้ป่วยทราบว่า ท่านมาเยี่ยม และขอบคุณสัมผัสผู้ป่วย เพื่อให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยแม้ว่าผู้ป่วยจะได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจ หรือไม่รู้สีกตัวก็ตาม
3. เมื่อมีปัญหา หรือข้อสงสัย เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยสามารถสอบถามได้ จากพยาบาลที่ให้การดูแลผู้ป่วย
4. ถ้าผู้ป่วยมีสิทธิพิเศษ เกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล เช่น ประกันสังคม บัตรสุขภาพ เบิกค่ารักษาพยาบาลได้ หรืออื่น ๆ โปรดรีบแจ้ง และนำหลักฐานมาให้แก่พยาบาล เพื่อพยาบาลจะได้ดำเนินการให้ผู้ป่วยได้ใช้สิทธิ

ข ควยความปรารถนาดี

หน่วย ไอ ซี ยู โรงพยาบาลชลบุรี
69 หมู่ 2 ต.บ้านฉาง อ.เมือง จ.ชลบุรี
โทร (038) 274200-7 ต่อ 384,385

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์

สำหรับญาติ

จัดทำโดย

คนใจหนึ่ง บริเทคส์

นิสิตปริญญาโท คณะพยาบาลศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ป่วยต้องการอะไรจากการมาเยี่ยมของท่าน

ผู้ป่วยที่มีอาการเจ็บป่วยและได้รับการรักษาตัวใน ไอ.ซี.ยู. ไม่ว่าจะรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ตาม เขาจะรู้สึกเครียดจากการกลัวความเจ็บปวด ความไม่สบาย การได้รับการใส่ท่อและสายต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นเคยผู้ป่วยจึงมักต้องการความรัก กำลังใจ และการดูแลเอาใจใส่จากญาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความช่วยเหลือของท่านที่จะร่วมให้การดูแลผู้ป่วยในขณะที่เข้าเยี่ยม จะทำให้ผู้ป่วยรู้สึกดีใจ มีกำลังใจที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุคคลที่เขารักและคุ้นเคย ซึ่งจะมียผลทำให้ความเครียดของผู้ป่วยลดลง และสามารถช่วยให้ผู้ป่วยบรรเทาหายจากสภาพที่เจ็บป่วยได้เร็วขึ้น

ท่านจะมีอิทธิพลในการดูแลผู้ป่วยได้อย่างไร

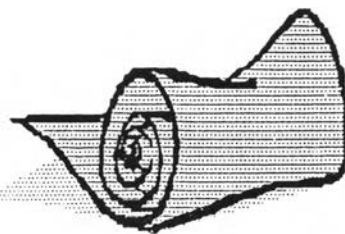
การให้การช่วยเหลือดูแลผู้ป่วย ทางด้านร่างกายอย่างง่าย ๆ ที่ญาติสามารถให้การช่วยเหลือผู้ป่วยได้ เช่น

การช่วยเช็ดหน้าให้ผู้ป่วย

ผู้ป่วยอาจเกิดความรู้สึกไม่สบาย เหงื่อออก หน้ามัน เนื่องจากอาการของโรค และการที่ผู้ป่วยไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ การช่วยเช็ดหน้าให้ผู้ป่วยจะช่วยให้ผู้ป่วยรู้สึกสดชื่น และสบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสัมผัสผู้ป่วยที่นุ่มนวลจากท่าน จะเป็นสิ่งที่เพิ่มกำลังใจให้แก่ผู้ป่วยได้เป็นอย่างดี

อุปกรณ์ที่ต้องใช้ (ซึ่งมีอยู่ในหอผู้ป่วย สามารถขอยืมได้จากพยาบาล)

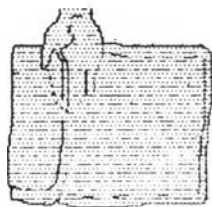
1. กาละมังน้ำ 1 ใบ
2. ผ้าขนหนูขนาดเล็ก 1 ผืน
3. ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าขาวเตี๋ยง

วิธีปฏิบัติ

1. นำอุปกรณ์วางบนโต๊ะข้างเตียงของผู้ป่วย
2. บอกให้ผู้ป่วยทราบว่า ญาติจะเข็ดหน้าให้ผู้ป่วย (ทั้งผู้ป่วยที่รู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัว)
3. คลุมผ้าเข็ดตัวหรือผ้าวางเตียงบนหน้าอกผู้ป่วย เพื่อป้องกันน้ำหยดลงบนตัวผู้ป่วย
4. นำผ้าขนหนูขนาดเล็กชุบน้ำพอหมาด พันข้อมือ และเก็บชายผ้าให้เรียบร้อย (ดังรูป) เพื่อป้องกันชายผ้าสะบัดเวลาญาติพินิจของผู้ป่วย
5. เริ่มเข็ดที่ตาของผู้ป่วยก่อน โดยให้ผู้ป่วยหลับตา เข็ดทีละข้าง โดยเข็ดจากหัวตาไปหางตา และเปลี่ยนตำแหน่งผ้าสำหรับตาแต่ละข้าง แล้วนำผ้าไปซักน้ำ
6. บีบผ้าขนหนูพอหมาด และพันข้อมือเหมือนเดิม เข็ดบริเวณใบหน้า หู และลำคอ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
7. นำผ้าซักในน้ำแล้วเข็ดหน้าอีกครั้ง จนรู้สึกว่าผู้ป่วยสุขสบาย และสะอาดขึ้น ชักด้วยผ้าแห้งจนแห้งสนิท
8. ในขณะที่เข็ดหน้าให้ผู้ป่วย ญาติควรจะพูดคุยกับผู้ป่วยไปด้วย

ก

ข

ค

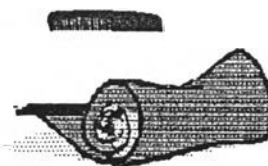

การหิวหมให้ผู้ป่วย

ผู้ป่วยในไอ.ซี.ยู. ส่วนมากจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ กิจกรรมประจำวันอย่างง่าย ๆ เช่น การหิวหม ผู้ป่วยก็ไม่สามารถทำได้เอง ดังนั้น เมื่อเข้าเยี่ยมผู้ป่วย ญาติสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยในกิจกรรมประจำวันที่ย่าง ๆ นี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ป่วยมีกำลังใจ และสุขสบายขึ้น ที่ได้รับการสัมผัส และการเอาใจใส่จากบุคคลที่ตนรัก

อุปกรณ์ที่ใช้

1. หวี 1 อัน (อยู่บนโต๊ะข้างเตียงผู้ป่วย)
2. ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าขาวเตียง

วิธีปฏิบัติ

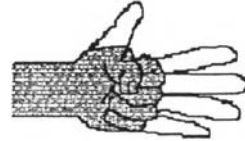
1. ใช้ผ้าเช็ดตัว หรือผ้าขาวเตียงพับครึ่ง แล้ววางใต้ศีรษะของผู้ป่วย โดยยกศีรษะของผู้ป่วยขึ้น แล้ววางผ้าลงบนหมอน
2. ใช้หวีค่อย ๆ หิวหมของผู้ป่วยช้า ๆ บริเวณด้านหน้า ด้านข้าง และด้านหลัง ขณะหิวหมด้านข้างและด้านหลังให้ผู้ป่วย ให้ตะแคงหน้าของผู้ป่วยไปด้านตรงข้าม
3. ขณะที่หิวหมให้ผู้ป่วย ญาติควรพูดคุยให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยไปด้วย
4. เก็บเศษผมที่ตกอยู่ตามพื้นนอนลงถังขยะ
5. นำผ้าที่รองศีรษะของผู้ป่วยออก หลังจากหิวหมเสร็จแล้ว โดยไม่สะบัดผ้า เพราะจะทำให้เศษผมฟุ้งกระจาย

การช่วยออกกำลังมือและเท้าของผู้ป่วย

การออกกำลังข้อมือและนิ้วมือ

วิธีปฏิบัติ

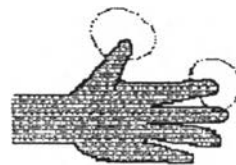
1. ญาติยืนข้างเตียงผู้ป่วย จับมือผู้ป่วยในลักษณะหงายมือ ญาติกำและแบมือของผู้ป่วยสลับกันไปเรื่อย ๆ ดังรูป

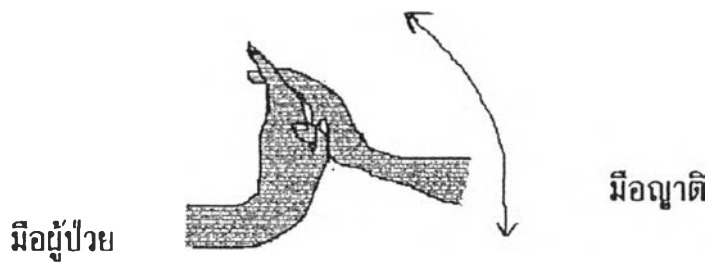
2. จับมือผู้ป่วยให้อยู่ในลักษณะหงายมือ และเหยียดนิ้วทั้ง 5 ออก ตัดนิ้วมือทั้ง 5 โค้งลงไปทางด้านหลังมือ ในลักษณะทำรำละครแล้วตัดขึ้นไปในทิศทางตรงกันข้าม ทำสลับกันไปเรื่อย ๆ ดังรูป

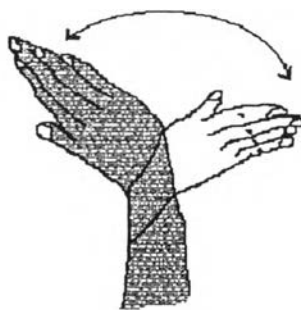
3. กางนิ้วของผู้ป่วยออก หมุนนิ้วของผู้ป่วยเป็นวงรอบทีละนิ้วตั้งแต่นิ้วหัวแม่มือจนถึงนิ้วก้อย ดังรูป

4. จับมือผู้ป่วยเหยียดตรงในลักษณะคว่ำมือ และญาติใช้ฝ่ามือรองรับ บริเวณฝ่ามือของผู้ป่วย แล้วดันฝ่ามือของผู้ป่วยให้หลังมือโค้งเข้าหาปลายแขน และวางลงท่าเดิม ทำสลับกันไปเรื่อย ๆ ดังรูป

5. จับมือผู้ป่วยให้อยู่ในลักษณะคว่ำมือ และเหยียดตรงญาติงอมือผู้ป่วยไปทางขวาและซ้ายสลับกัน

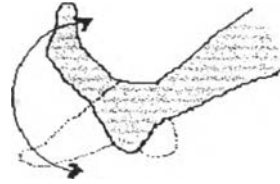

เลื่อนสลับไปทำซ้ำเช่นเดิม ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 กับมืออีกข้างหนึ่งของผู้ป่วย

การออกกำลังข้อเท้าและนิ้วเท้า

วิธีปฏิบัติ

1. ญาติยืนอยู่ด้านปลายเตียงผู้ป่วย
2. ญาติใช้มือข้างหนึ่งประคองฝ่าเท้าของผู้ป่วยข้างใดข้างหนึ่งไว้ แล้วญาติใช้มืออีกข้างหนึ่ง เหยียดข้อเท้าของผู้ป่วย ให้หลังเท้าโก่งเข้าหาขา แล้วเหยียดกลับไปในทิศทางตรงข้าม ทำสลับกันไปเรื่อย ๆ ซ้ำ ๆ ดังรูป

3. ญาติใช้มือข้างหนึ่งประคองฝ่าเท้าของผู้ป่วยไว้ ใช้มืออีกข้างหนึ่งหมุนนิ้วของผู้ป่วยเป็นวงรอบที่ละนิ้ว ตั้งแต่ นิ้วหัวแม่มือจนถึงนิ้วก้อย

4. ญาติใช้มือข้างหนึ่งจับบริเวณข้อเท้าของผู้ป่วยให้ตั้งอยู่กับที่ แล้วใช้มืออีกข้างหนึ่งจับบริเวณอุ้งเท้าของผู้ป่วย หมุนเท้าของผู้ป่วยเป็น วงรอบในลักษณะตาม และทวนเข็มนาฬิกาสลับกัน ดังรูป

เลื่อนสลับไปทำซ้ำเช่นเดิมตั้งแต่ข้อ 1-4 กับเท้าอีกข้างหนึ่งของผู้ป่วย

ท่านจะให้กำลังใจผู้ป่วยได้อย่างไร

ท่านสามารถให้กำลังใจผู้ป่วยโดยการมาเยี่ยมผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ ทุกครั้งที่ท่านมาเยี่ยม ท่านควรบอกให้ผู้ป่วยได้ทราบว่า ท่านมาเยี่ยมผู้ป่วย ด้วยการเรียกผู้ป่วยเบาๆ พูดคุยถึงเรื่องที่ทำให้ผู้ป่วยสบายใจ

ในระหว่างการพูดคุย ท่านสามารถ ใช้มือสัมผัสผู้ป่วย จับมือผู้ป่วยและบีบเบาๆ พร้อมกับพูดให้กำลังใจผู้ป่วย

ก่อนที่ท่านจะกลับบ้าน ท่านควรบอกผู้ป่วย และพูดย้ำให้ผู้ป่วยทราบ ถึงความห่วงใยที่ท่านมีต่อผู้ป่วย

ท่านจะพูดคุยกับผู้ป่วยที่ใส่ท่อช่วยหายใจได้อย่างไร

ท่านสามารถคุยกับผู้ป่วย โดยใช้คำถามง่ายๆ สั้นๆ เพื่อให้ผู้ป่วยตอบโดยการพยักหน้า-ส่ายหน้า หรือ

ท่านอาจให้ผู้ป่วยเขียนหนังสือบอกแทน

ถ้าผู้ป่วยพูดได้แต่ไม่มีเสียง ท่านต้องสังเกตริมฝีปากผู้ป่วยว่าพูดว่าอะไร

กำลังใจจากญาติ สามารถช่วยให้ผู้ป่วยหายเร็วยิ่งขึ้น

SELF-EVALUATION QUESTIONNAIRE

STAI FORM X-1

Developed by C.D. Spielberger, R.L. Gorsuch and R.Lushene

not at	some	moderate	very much
all	what	so	so

1. I feel calm.....
2. I feel secure.....
3. I am tense.....
4. I am regretful.....
5. I feel at ease.....
6. I feel upset.....
7. I am presently worrying over possible
misfortune.....
8. I feel rested.....
9. I feel anxious.....
10. I feel comfortable.....
11. I feel self-confident.....
12. I feel nervous.....
13. I am jittery.....
14. I feel high strung.....
15. I am relaxed.....
16. I feel content.....
17. I am worried.....
18. I feel over-excited and rattled.....
19. I feel joyful.....
20. I feel pleasant.....

ประวัติผู้วิจัย

นางสาว คณิงนิต บุรีเทศน์ เกิดวันที่ 13 กันยายน 2503 สำเร็จการศึกษาระดับสูง
ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง จากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี
ปี พ.ศ. 2525 ศึกษาต่อในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ในปีการศึกษา 2539 ปัจจุบัน
ดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ 7 โรงพยาบาลศูนย์นครบุรี

